

Bài Năm

Biết sự tương giao trong các nỗi khổ của Christ và được đồng hóa theo sự chết của Ngài

Đọc Kinh văn: Phil. 3:7-10; Gi. 11:25; Êph. 1:19-20; Còl. 1:24

I. Phao-lô khao khát biết sự tương giao trong các nỗi khổ của Christ—Phil. 3:10:

- A. Với Đấng Christ, các nỗi khổ và sự chết đến trước, rồi sau đó là sự phục sinh; với chúng ta, quyền năng phục sinh của Ngài đến trước, rồi sau đó là sự dụn phần vào các nỗi khổ của Ngài và đồng hóa theo sự chết của Ngài—c. 10.
- B. Trước hết, chúng ta nhận quyền năng phục sinh của Ngài; sau đó, bởi quyền năng này, chúng ta được làm cho có thể dụn phần vào các nỗi khổ của Ngài và sống một đời sống bị đóng đinh trong sự đồng hóa theo sự chết Ngài.
- C. Các nỗi khổ của Christ gồm hai loại: Những nỗi khổ để hoàn thành sự cứu chuộc, là điều được chính Christ hoàn tất, và những nỗi khổ để sản sinh và xây dựng Hội thánh là điều cần các sứ đồ và tín đồ bù đắp—Còl. 1:24:
  1. Chúng ta không thể dụn phần vào các nỗi khổ của Christ để được cứu chuộc, nhưng chúng ta phải dụn phần vào các nỗi khổ của Christ để sản sinh và xây dựng Thân thể—đc. Khải. 1:9; 2 Ti. 2:10; 2 Cò. 1:5-6; 4:12; 6:8-11.
  2. Là Chiên con của Đức Chúa Trời, Christ đã chịu khổ để cứu chuộc (Gi. 1:29); là hạt lúa mì, Christ đã chịu khổ để tái sản sinh và xây dựng (12:24):
    - a. Là hạt lúa mì rơi vào trong đất, Chúa đã đánh mất sự sống hồn của Ngài qua sự chết để Ngài có thể phóng thích sự sống đời đời trong sự phục sinh cho nhiều hạt—Gi. 10:11, 15, 17-18.
    - b. Một hạt không thể làm trọn mọi nỗi khổ cần thiết để xây dựng Hội thánh; là nhiều hạt, chúng ta phải chịu khổ cùng cách với một hạt—12:24-26:
      - (1) Là nhiều hạt, chúng ta cũng đánh mất sự sống hồn mình qua sự chết để có thể vui hưởng sự sống đời đời trong sự phục sinh—c. 25.
      - (2) Đây là bước theo Ngài để chúng ta phụng sự và bước đi với Ngài trên con đường này, con đường đánh mất sự sống hồn và sống trong sự phục sinh của Ngài—c. 26.
      - (3) Con đường để Hội thánh hiện hữu và gia tăng không phải bởi vinh hiển của con người mà bởi sự chết của thập tự giá—cc. 20-24.
- D. nỗi khổ vì Thân thể—2 Cò. 3:18; Phil. 3:10; Còl. 1:24:
  1. Lời của Phao-lô trong Phi-líp 3:10 không nói đến các nỗi khổ để được biến đổi.
  2. Nếu so sánh 3:10 với Cô-lô-se 1:24, chúng ta sẽ thấy các nỗi khổ mà Phao-lô đang nói trong Phi-líp 3:10 là các nỗi khổ bù đắp cho phần còn thiếu trong các hoạn nạn của Christ vì Thân thể.
  3. Trong Cô-lô-se 1:24, Phao-lô xem các nỗi khổ của ông là sự bù đắp những gì còn thiếu trong các hoạn nạn của Christ vì Thân thể Ngài.
  4. Các nỗi khổ của Christ vì Thân thể Ngài vẫn đang diễn ra, và chúng ta cần dụn phần vào các nỗi khổ ấy—Phil. 3:10; đc. Công. 9:4-5.
  5. Chính khi chịu khổ vì Thân thể, chúng ta mới kinh nghiệm quyền năng phục sinh của Christ—Còl. 1:24; Phil. 3:10.

II. Trong Phi-líp 3:10, Phao-lô nói về việc “được đồng hóa theo sự chết của Ngài”; cách diễn đạt này hàm ý rằng Phao-lô khao khát nhận sự chết của Christ làm khuôn mẫu cho đời sống ông:

- A. Sự tuyệt diệu của tri thức về Christ, kể mọi sự là mất, đạt được Christ, được tìm thấy ở trong Ngài, biết Ngài, biết quyền năng phục sinh của Ngài và biết sự tương giao trong các nỗi khổ của Ngài đều dẫn đến một điều, ấy là được đồng hóa theo sự chết của Christ—cc. 7-10.
- B. Được đồng hóa theo sự chết của Christ hàm ý rằng sự chết của Ngài là khuôn mẫu—c. 10:
1. Trọng tâm của Phi-líp chương 3 là vấn đề được đồng hóa theo khuôn mẫu sự chết của Christ—cc. 7, 9, 12-16.
  2. Chúng ta đã được đặt vào khuôn mẫu sự chết này, và bây giờ, chúng ta cần được đồng hóa theo khuôn mẫu này—Ga. 2:20; La. 6:3-5.
  3. Quyền năng sự sống phục sinh của Christ trong chúng ta dẫn dắt chúng ta, đem chúng ta, mang chúng ta và đặt chúng ta vào khuôn mẫu sự chết của Christ—Gi. 11:25; Êph. 1:19-20.
- C. Khuôn mẫu sự chết của Christ chỉ về việc Christ liên tục kinh nghiệm đặt đời sống làm người của Ngài vào chỗ chết để Ngài có thể sống bởi sự sống của Đức Chúa Trời—Gi. 6:57a:
1. Khi ở trên đất, Chúa Jesus đã sống đời sống chịu đóng đinh; bởi sống đời sống chịu đóng đinh như vậy, Ngài sống động cho Đức Chúa Trời và sống Đức Chúa Trời—Ga. 2:20; 3:1; 5:24.
  2. Ngài luôn đặt sự sống phàm nhân của Ngài vào chỗ chết để sự sống thần thượng trong Ngài có thể tuôn chảy ra—Gi. 10:10b-11, 17.
  3. Khi đang sống, Ngài cũng đang chết – chết đối với thọ tạo cũ để sống đời sống trong thọ tạo mới; đây là ý nghĩa của [cụm từ] “sự chết của Ngài” trong Phi-líp 3:10.
- D. Được đồng hóa theo sự chết của Christ là nhận sự chết của Christ làm khuôn mẫu cho đời sống của chúng ta—c. 10:
1. Sự chết của Christ là khuôn mẫu để chúng ta được đồng hóa theo, giống như bột được đặt vào khuôn bánh và được tạo hình theo khuôn đó.
  2. Đức Chúa Trời đã đặt chúng ta vào khuôn mẫu sự chết của Christ, và hằng ngày, Đức Chúa Trời đang đúc chúng ta để đồng hóa chúng ta theo sự chết này—La. 6:3-4.
  3. Đời sống của chúng ta nên được đồng hóa theo một khuôn mẫu như vậy – chết đối với sự sống phàm nhân của mình để sống sự sống thần thượng—Ga. 2:20; 2 Cô. 4:10-11.
  4. Nếu đặt sự sống thiên nhiên vào chỗ chết, chúng ta sẽ có ý thức rằng mình có một sự sống khác, sự sống thần thượng, ở bên trong; sự sống này sẽ được giải phóng, và khi ấy trong kinh nghiệm của mình, chúng ta sẽ được đồng hóa theo sự chết của Christ—Gi. 10:10b; 1 Gi. 5:11-12.
  5. Trong khuôn mẫu sự chết của Christ, con người thiên nhiên bị giết chết, người cũ bị đóng đinh và bản ngã bị vô hiệu hóa—2 Cô. 4:16; La. 6:6; Mat. 16:24.
  6. Nếu chúng ta để cho các hoàn cảnh ép mình vào khuôn mẫu này thì đời sống hằng ngày của chúng ta sẽ được đúc theo hình trạng sự chết của Christ—La. 8:28-29.
- E. Cách duy nhất để tôn vinh Đức Chúa Trời là được đồng hóa theo sự chết của Christ; càng được đồng hóa theo sự chết của Christ, chúng ta càng tôn vinh Cha—Gi. 12:28; 13:31.